

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2015. április 28.*

„Dömping — A többek között Oroszországból származó ferroszilícium behozatala — Részleges időközi felülvizsgálat — A dömpingkülönbözlet kiszámítása — A körülmények megváltozása — Tartós jelleg”

A T-169/12. sz. ügyben,

a **Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK)** (székhelye: Cseljabinszk [Oroszország]),

a **Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)** (székhelye: Novokuznyeck [Oroszország])

(képviseli őket: B. Evtimov ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítői kezdetben: G. Berrisch és A. Polcyn ügyvédek, később: G. Berrisch és N. Chesaites barrister, végül: D. Gerardin ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: H. van Vliet, M. França és A. Stobiecka-Kuik, később: M. França, Stobiecka-Kuik és J.-F. Brakeland, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Euroalliages** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: O. Prost és M.-S. Dibling ügyvédek)

beavatkozók,

a többek között Oroszországból származó ferroszilícium behozatalára kivetett dömpingellenes vámra vonatkozó, az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálat lezárásáról szóló, 2012. január 16-i 60/2012/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 22., 1. o.) a felpereseket érintő részében történő részleges megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Gervasoni és L. Madise (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. március 28-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- 1 Az Európai Unió dömpingellenes alapszabályozását az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 11. kötet, 10. fejezet, 45. o.) helyébe lépő, módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o.; helyesbítés: HL L 7., 22. o.; a továbbiakban: alaprendelet) képezi.
- 2 Az alaprendelet 2. cikke a dömping tényének megállapítására irányadó szabályokat tartalmazza. Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdése a vizsgálati időszak idején fennálló dömpingkülönbözet meghatározására vonatkozik. Az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdése értelmében „a dömpingkülönbözet az az összeg, amellyel a rendes érték az exportárat meghaladja”.
- 3 Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szabályozza az időközi felülvizsgálati eljárást. E rendelkezés értelmében:

„Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnyi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy megismétlődése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság mérlegelheti, többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást a 3. cikk alapján megállapított kár elhárítását illetően. Ebből a szempontból a végső határozat meghozatalakor az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot figyelembe kell venni.”

- 4 Az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében:

„Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.”

A jogvita előzményei

- 5 A felperesek, a Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) és a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) az acél- és vasgyártásban használt ötvözet, a ferroszilícium előállításával foglalkozó, Oroszországban székhellyel rendelkező társaságok. Az RFA International, LP (RFAI) a felperesekkel kapcsolatban álló kereskedő. A kanadai székhelyű és Svájcban leányvállalattal rendelkező RFAI foglalkozik a felperesek Unión belüli értékesítéseivel.
- 6 2008. február 25-én, a ferroötvözet-gyártó gazdasági ágazat összekötő bizottsága (Euroalliages) által benyújtott panaszt követően az Európai Unió Tanácsa elfogadta a Kínai Népköztársaságból, Egyiptomból, Kazahsztánból, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból és Oroszországból származó ferroszilícium behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámról, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 172/2008/EK rendeletet (HL L 55., 6. o., a továbbiakban: eredeti rendelet). Az eredeti rendelet 1. cikkének értelmében a közösségi határparitáson számított, vámkezelés előtti, nettó árakra alkalmazandó végleges, dömpingellenes vámtétel a felperesek által előállított termékek tekintetében 22,7% volt.
- 7 2009. november 30-án a felperesek a kizárólag az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti dömpingre vonatkozó részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtottak be. Kérelmükben a felperesek azzal érveltek, hogy az eredeti rendelet elfogadásához vezető körülmények megváltoztak, valamint hogy a szóban forgó változások tartósak bizonyultak.
- 8 2010. október 27-én az Európai Bizottság közzétette a többek között Oroszországból származó ferroszilícium behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések részleges időközi felülvizsgálatának megindításáról szóló értesítést (HL C 290., 15. o.), amely kizárólag a dömpingre vonatkozott. A felülvizsgálat a 2009. október 1-je és 2010. szeptember 30. közötti időszakot (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak) ölelte fel.
- 9 2011. január 12-i és március 24-i levelekben a felperesek pontosításokkal szolgáltak a Bizottság számára azon csoport struktúráját illetően, amelyekhez ők és az RFAI tartoztak, valamint a körülmények időközi felülvizsgálat iránti kérelemben hivatkozott megváltozásának tartós jellegével kapcsolatos kérdést illetően.
- 10 2011. október 28-án a Bizottság megküldte a felperesek számára az azon alapvető tényeket és megfontolásokat tartalmazó dokumentumot, amelyek alapján az időközi felülvizsgálatnak az eredeti rendeletben előírt dömpingellenes intézkedések módosítása nélküli lezárását kívánta javasolni (a továbbiakban: általános tájékoztató). Ebben a tájékoztatóban a Bizottság feltüntette egyrészt a felülvizsgálati időszakra vonatkozóan a dömpingkülönbözlet kiszámítását és összegét, másrészt pedig azt, hogy a körülményeknek a felperesek által az időközi felülvizsgálat iránti kérelemben hivatkozott megváltozása nem tekinthető tartósnak.
- 11 A felperesek 2011. november 14-én közölték a Bizottsággal az általános tájékoztatóra vonatkozó észrevételeiket.
- 12 A részleges időközi felülvizsgálat alapján a Tanács elfogadta a többek között Oroszországból származó ferroszilícium behozatalára kivetett dömpingellenes vámról, az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálat lezárásáról szóló, 2012. január 16-i 60/2012/EU végrehajtási rendeletet (HL L 22., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet). Ebben a rendeletben a „2. A megváltozott körülmények tartós jellege” cím alatt a Tanács megvizsgálta, hogy a körülményeknek a kérelmezők által a kizárólag a dömpingre irányuló időközi felülvizsgálat iránti kérelmükben hivatkozott megváltozása tartós-e, ekként pedig hogy igazolhatja-e a hatályos intézkedések mérséklését, illetve akár megszüntetését.

- 13 A Tanács elsősorban arra emlékeztetett, hogy az uniós intézmények az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapuló, a hatályban lévő rendelkezések fenntartásának szükségességére vonatkozó felülvizsgálat során széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, beleértve azt a lehetőséget is, hogy elvégezzék az érintett exportőrök árpolitikájának jövőre mutató értékelését. A Tanács ekkor jelezte, hogy a jelen esetben ebben az összefüggésben kell megvizsgálni a kérelmezőknek a körülmények megváltozása általuk hivatkozott tartós jellegére vonatkozó érveit.
- 14 Másodsorban, a körülmények felperesek által hivatkozott megváltozása tartós jellegének vizsgálatával összefüggésben a Tanács első lépésben részben hasznosnak tartotta részletesen ismertetni az uniós intézmények megfontolásait azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a kérelmezők esetleg még mindig dömpinget folytatnak-e az Unió piacán a felülvizsgálati időszakban, részben pedig ennek alapján a felülvizsgálati eljárás alatt a dömpingkülönbséget megközelítőleg „mintegy 13%-osnak” értékelte. A Tanács második lépésben megvizsgálta a felpereseknek a körülmények általuk hivatkozott megváltozásának állítólagosan tartós jellegére vonatkozó különféle érveit. E vizsgálatot követően a megtámadott rendeletnek a „2.5. Következtetés: nincs elegendő bizonyíték arra, hogy a körülmények megváltozása tartós lenne” címben található (54) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy nincs elegendő bizonyíték a szóban forgó körülmények esetleges megváltozásának tartós jellegére, és hogy ebből következően ebben a szakaszban korai és ezért indokolatlan lenne a hatályos vám csökkentése. Amint az a megtámadott rendelet (38) és (40) preambulumbekkezdéséből kitűnik, e következtetésen felül a Tanács kifejezetten jelezte, hogy – a felülvizsgálati időszak során a dömpingkülönbség összegétől függetlenül – „semmiképpen nincs” elegendő bizonyíték arra, hogy az említett időszak alatt az e különbségnek megfelelő összeg tartós lesz. Következésképpen a Tanács a megtámadott rendelet 1. cikkében úgy határozott, hogy nem kell módosítani a dömpingellenes vámnak az eredeti rendeletben rögzített szintjét.
- 15 Az időközi felülvizsgálat iránti kérelemmel párhuzamosan a RFAI a megfizetett dömpingellenes vámok visszatérítése iránti kérelmeket is benyújtott az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének megfelelően. A visszatérítés iránti kérelmek a 2008. október 1-je és 2010. szeptember 30. közötti időszakot ölelték fel. A Bizottság a következő két alidőszakra osztotta fel azt a vizsgálati időszakot, amelynek tekintetében visszatérítést kértek: 2008. október 1-jétől 2009. szeptember 30-ig (a továbbiakban: 1. vizsgálati időszak), 2009. október 1-jétől 2010. szeptember 30-ig (a továbbiakban: 2. vizsgálati időszak); a 2. vizsgálati időszak megegyezett a felülvizsgálati időszakkal.
- 16 2011. november 9-én a Bizottság tájékoztatta a felpereseket az 1. vizsgálati időszakra vonatkozó visszatérítés iránti kérelmekkel kapcsolatos következtetéseiről. A 2. vizsgálati időszakot illetően a Bizottság a felpereseket az időközi felülvizsgálat keretében elkészített általános tájékoztatóra emlékeztette.
- 17 2012. január 26-i elektronikus levelükben a felperesek kérték a megtámadott rendeletben szereplő dömpingkülönbség kiszámításának közlését. Ugyanaznap kelt elektronikus levelében a Bizottság azt válaszolta, hogy az említett számítás adatait a 2. vizsgálati időszakra vonatkozó visszatérítés iránti kérelmekkel összefüggésben fogja megküldeni.
- 18 2012. június 6-án a Bizottság a visszatérítési vizsgálat keretében közölte a felperesekkel a végleges tájékoztatót, amely többek között tartalmazta a 2. vizsgálati időszak tekintetében a dömpingkülönbség kiszámítását.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 19 A Törvényszék Hivatalához 2012. április 10-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

- 20 A Törvényszék Hivatalához 2012. június 1-jén, illetve július 18-án benyújtott beadványában a Bizottság és az Euroalliages kérelmezte, hogy a jelen ügyben beavatkozóként részt vehessen a Tanács kérelmeinek támogatása végett.
- 21 A Törvényszék Hivatalához 2012. augusztus 6-án és szeptember 21-én, valamint 2014. március 1-jén benyújtott beadványaikkal a felperesek a Törvényszék eljárási szabályzata 116. cikkének 2. §-a alapján kérték, hogy a keresetlevél, az ellenkérelem, a válasz és a Bizottság észrevételeinek bizonyos bizalmas adatait ne közöljék az Euroalliages-zsal. A felperesek, a Tanács és a Bizottság e célból benyújtották a szóban forgó beadványok bizalmas adatokat nem tartalmazó változatát.
- 22 2012. szeptember 5-i végzésében a Törvényszék negyedik tanácsának elnöke helyt adott a Bizottság és az Euroalliages által benyújtott beavatkozási kérelmeknek.
- 23 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele módosult, az előadó bírót a második tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 24 A Törvényszék pervezető intézkedés keretében a Bizottságot egy dokumentum benyújtására hívta fel. A Bizottság e felhívásnak a megállapított határidőn belül eleget tett.
- 25 A Törvényszék a 2014. március 28-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.
- 26 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- az őket érintő részében semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 28 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.
- 29 Az Euroalliages azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a felperesek által felhozott jogalapokat;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 30 Megsemmisítés iránti kérelmük alátámasztására a felperesek három joglapot hoznak fel.
- 31 Az első jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság és a Tanács (a továbbiakban: intézmények) elsősorban megsértette az alaprendelet 2. cikke (12) bekezdésének első mondatával összefüggésben értelmezett 11. cikkének (9) bekezdését, másodsorban tévesen alkalmazta a jogot, és az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben túllépte mérlegelési jogkörét, harmadsorban pedig megsértette a felperesek védelemhez való jogát. Lényegében azt kifogásolják, hogy a megtámadott rendeletben a Tanács nem számította ki pontosan a dömpingkülönbötet.

- 32 A második jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy az intézmények a felülvizsgálat során a dömpingkülönbözöt meghatározása céljából az exportár kiszámítása tekintetében nyilvánvaló értékelési hibát követtek el.
- 33 A harmadik jogalap keretében a felperesek az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megsértésére, valamint nyilvánvaló értékelési hibára hivatkoznak. Lényegében azt az intézmények által levont azon következtetést kifogásolják, amely szerint a körülményeknek az időközi felülvizsgálat iránti kérelem alátámasztására a felperesek által hivatkozott megváltozása nem tartós jellegű.
- 34 A Törvényszék előzetesen szükségesnek tartja meghatározni azokat a feltételeket, amelyek alapján a jelen kereset alátámasztására a felperesek által felhozott három jogalap vizsgálatát el kell végezni. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletet az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálati eljárást követően fogadták el, amely alaprendelet rendelkezéseinek tárgyát a felülvizsgálati eljárás megindítása feltételeinek és az ilyen eljárás alapvető céljainak meghatározása képezi (2009. november 17-i MTZ Polyfilms kontra Tanács ítélet, T-143/06, EBHT, EU:T:2009:441, 40. pont).
- 35 E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében az intézkedések fenntartásának szükségessége felülvizsgálható – többek között – az exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz. A jelen ügyben a kérelmet a felperesek exportőri minőségükben nyújtották be. Ezenfelül a felek egyetértenek abban, hogy az említett kérelem kizárólag a dömpingre vonatkozott.
- 36 Ezután az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének második albekezdéséből kitűnik, hogy lényegében amennyiben a kérelmet exportőr vagy importőr nyújtja be, és az kizárólag dömpingre vonatkozik, az időközi felülvizsgálat szükségességének előfeltétele az, hogy az említett kérelem elegendő bizonyítékot tartalmazzon arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására.
- 37 Végezetül az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a kizárólag a dömpingre vonatkozó felülvizsgálat iránti kérelmek kezelését illetően a Tanács – az említett rendelkezések értelmében – megállapíthatja a dömpinggel kapcsolatos körülmények jelentős változásának fennállását, e változások tartós jellegének megállapítását követően pedig jogszerűen juthat arra a következtetésre, hogy a szóban forgó dömpingellenes vámot módosítani kell (a fenti 34. pontban hivatkozott, MTZ Polyfilms kontra Tanács ítélet, EU:T:2009:441, 41. pont).
- 38 A fenti 34–37. pontban felidézettek tekintettel először is az első és a harmadik jogalap együttes vizsgálatát kell elvégezni, amennyiben azok lényegében azt róják fel a Tanácsnak, hogy megsértette elsősorban az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseit, másodsorban e rendelet 11. cikke (9) bekezdésének a rendelet 2. cikke (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezéseit, harmadsorban pedig a felperesek védelemhez való jogát. A Törvényszék másodsor – az első és a harmadik jogalapra vonatkozóan levont következtetésekre tekintettel – a második jogalap vizsgálatát fogja elvégezni, amely jogalap az exportárnak a dömpingkülönbözöt meghatározásával összefüggésben történő kiszámítására vonatkozik.

Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének és az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (9) bekezdésének megsértésére, valamint a védelemhez való jognak a megsértésére alapított, együttesen vizsgált első és harmadik jogalapról

- 39 Az együttesen vizsgált első és harmadik jogalap keretében a felperesek elsősorban az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének, másodsorban az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (9) bekezdésének, harmadsorban pedig a védelemhez való joguknak a megsértésére hivatkoznak.

Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megsértéséről

- 40 Az első és a harmadik jogalap alátámasztására a felperesek az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megsértésére hivatkoznak. Lényegében két kifogást hoznak fel, amelyek elsősorban arra vonatkoznak, hogy az intézmények tévesen alkalmazták a jogot az említett cikken alapuló mérlegelési jogkörük terjedelmét illetően, másodsorban pedig arra, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek el, amennyiben a dömpingkülönbözetet illetően úgy vélték, hogy a körülmények nem változtak meg tartósan.

– Az első jogalap keretében megfogalmazott, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapuló mérlegelési jogkörük terjedelmét illetően az intézmények általi téves jogalkalmazásra alapított első kifogásról

- 41 A felperesek lényegében azzal érvelnek, hogy az intézmények – azzal, hogy azon az alapon nem számították ki pontosan az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a dömpingkülönbözetet, hogy a körülményeknek az általuk hivatkozott megváltozása nem volt tartós jellegű – tévesen alkalmazták a jogot és túllépték az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti, a jövőre mutató értékelések keretében meglévő mérlegelési jogkörük korlátait.

- 42 A Tanács és a Bizottság vitatja a felperesek érvelését.

- 43 Elsősorban, a fenti 34–37. pontban felidézetteknek megfelelően, az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése második és harmadik albekezdésének szövegéből kiténik, hogy az időközi felülvizsgálat célja a dömpingellenes intézkedések fenntartása szükségességének vizsgálata, valamint hogy e tekintetben, amennyiben valamely exportőr felülvizsgálat iránti kérelme pusztán a dömpingre vonatkozik, az intézményeknek először a meglévő intézkedés fenntartásának szükségességét kell értékelniük, ennek alapján pedig meg kell állapítaniuk a dömpinggel kapcsolatos körülményeknek nemcsak jelentős, de egyszersmind tartós változásának fennállását is (lásd ebben az értelemben: a fenti 34. pontban hivatkozott, MTZ Polyfilms kontra Tanács ítélet, EU:T:2009:441, 41. pont). Csak második lépésben – a meglévő intézkedések fenntartása szükségességének értékelését követően, és amennyiben az intézmények a meglévő intézkedések módosításáról határoztak – kötik az intézményeket az új intézkedések meghatározása során az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének rendelkezései, amelyek azt a kifejezett hatáskört és kötelezettséget írják elő számukra, hogy a dömpingellenes vám kivetését eredményező eredeti vizsgálat során alkalmazottal azonos módszert alkalmazzanak (a fenti 34. pontban hivatkozott, MTZ Polyfilms kontra Tanács ítélet, EU:T:2009:441, 49. pont).

- 44 Másodsorban az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében – amint arra a megtámadott rendelet (11) preambulumbekkezdése emlékeztet – a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatának ezért az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott adatok tényszerű pontosságának, ezen adatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell

korlátozódnia (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. pont; lásd ebben az értelemben: 2007. szeptember 27-i Ikea Wholesale ítélet, C-351/04, EBHT, EU:C:2007:547, 40 és 41. pont).

- 45 Ezek a megfontolások különösen az intézmények által a felülvizsgálati eljárások keretében gyakorolt mérlegelésre vonatkoznak. Amennyiben a felülvizsgálat iránti kérelem kizárólag a dömpingre vonatkozik, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapuló időközi felülvizsgálatot illetően a Bizottság többek között azt vizsgálhatja, hogy a dömpinggel kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást annak érdekében, hogy javasolhassák az eredeti vizsgálat végén megállapított dömpingellenes vám hatályon kívül helyezését, módosítását, illetve fenntartását.
- 46 Harmadsorban megjegyzendő, hogy az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése az e rendelkezés szerinti vizsgálatok elvégzése érdekében nem ír elő az intézmények számára kötelező, különleges módszereket vagy részletszabályokat. Az említett rendelet 11. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének szövege szerint a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentős megváltozását illetően egyedül „az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot” kell figyelembe venni.
- 47 Negyedsorban, a Bizottság által e tekintetben végzendő ellenőrzés nemcsak a vizsgált helyzetnek az intézkedés bevezetésének időpontjától kezdődő alakulása olyan utólagos elemzésének lefolytatását eredményezi, amely az eredeti végleges intézkedésnek a kárt okozó dömping ellensúlyozása érdekében való fenntartása vagy módosítása szükségességének értékelését célozza, hanem az említett intézkedés megszüntetése vagy módosítása valószínű hatásának értékelése céljából a helyzet várható, a felülvizsgálati intézkedés elfogadásától kezdődő alakulásának a jövőre vonatkozó elemzését is.
- 48 Ami a dömpinget illeti, az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése második albekezdésének rendelkezéseiből, és különösen a „fenntartani” kifejezés alkalmazásából következik, hogy a jövőre mutató vizsgálat keretében az érintett intézménynek – a felülvizsgálat iránti kérelem benyújtója által előterjesztett bizonyítékok tükrében – azt kell ellenőriznie, hogy a dömping nem fog-e a jövőben ismét visszatérni, illetve hogy nem fog-e fokozódni, ekként pedig hogy már nincs szükség az annak ellensúlyozására szolgáló intézkedésekre. Más szóval – a fenti 36. pontban megállapítottaknak megfelelően – a dömpingre vonatkozó időközi felülvizsgálat keretében a kérelmező köteles bizonyítani, hogy a dömping alapjául szolgáló körülmények tartósan megváltoztak.
- 49 Következésképpen a dömpingre vonatkozó valamely időközi felülvizsgálatra vonatkozó kérelem mind utólagos vizsgálatot, mind pedig jövőre mutató vizsgálatot szükségessé tesz, amelyek mindegyikének bizonyítania kell, hogy már nincs szükség a hatályos intézkedés fenntartására. Amint az a fenti 43. pontban szereplő megfontolásokból kitűnik, valamely hatályos intézkedés felülvizsgálatának szükségessége egyrésztől annak megállapításától függ, hogy a dömpinggel kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak, másrésztől pedig hogy ezek a változások tartós jellegűek. Ennélfogva ahhoz, hogy az intézmények arra a következtetésre jussanak, hogy fenn kell tartani a hatályos intézkedést, elegendő, hogy e konjunktív feltételek valamelyike ne teljesüljön.
- 50 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 11. cikk (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése nem tartalmaz semmiféle utalást arra nézve, hogy ezt a két vizsgálatot milyen sorrendben kell lefolytatni. Az ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy lényegében az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének hatékony érvényesülését messzemenően biztosítja az, hogy a meglévő intézkedések fenntartása szükségességének vizsgálata keretében az intézmények széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, beleértve azt a lehetőséget is, hogy jövőre mutató értékelést végezzenek (a fenti 34. pontban hivatkozott, MTZ Polyfilms kontra Tanács ítélet, EU:T:2009:441, 48. pont). Ebből következik, hogy ha a jövőre mutató értékelés nem bizonyítja az intézkedések fenntartásának szükségességét, felesleges, hogy az intézmények részletes utólagos értékelést végezzenek, ekként pedig hogy – a dömpinget illetően – részletesen kiszámítsák a dömpingkülönbözetet.

- 51 A fenti 43–50. pontban szereplő megfontolásokból következik, hogy az intézmények rendelkezésére álló széles mérlegelési mozgástérre tekintettel az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti, a dömpingre korlátozódó időközi felülvizsgálatot az intézmények kezdehetik a jövőre mutató vizsgálattal is – amennyiben ezt célszerűnek tartják –, és ekkor, abban az esetben, ha arra a következtetésre jutnak, hogy a körülményeknek a felülvizsgálat iránti kérelem benyújtója által hivatkozott és az eredeti vizsgálati eljárás végén megállapított dömping mérséklődését vagy megszűnését eredményező megváltozása nem tartós, a felülvizsgálati eljárás keretében mellőzhetik a dömpingkülönbözlet pontos kiszámítását.
- 52 A jelen ügyben – amint az a megtámadott rendelet (11) preambulumbekzdéséből kitűnik – az intézmények e jövőre mutató elemzés keretében vizsgálták a felperesek annak bizonyítására irányuló érveit, hogy tekintettel a körülmények általuk hivatkozott és kizárólag a dömpinggel kapcsolatos megváltozásának tartós jellegére, igazolt a hatályos intézkedés mérséklése vagy megszüntetése.
- 53 A jelen ügyben szóban forgó intézkedés időközi felülvizsgálata iránti kérelem értékelése vonatkozásában az intézmények rendelkezésére álló széles mérlegelési mozgástérre tekintettel meg kell állapítani, hogy az intézmények jogszerűen végezték el az elején az említett kérelem jövőre mutató vizsgálatát, ekként pedig – mivel a kérelem kizárólag a dömpingre vonatkozott – jogszerűen értékelték, hogy a körülményeknek a dömpinggel kapcsolatos állítólagos megváltozása tartós jellegűt öltött-e. Amint az a megtámadott rendelet (54) preambulumbekzdéséből kitűnik, mivel az intézmények arra a következtetésre jutottak, hogy a körülményeknek a kizárólag dömpinggel kapcsolatos állítólagos megváltozása nem tartós, a dömpingkülönbözlet pontos kiszámítása előzetes elvégzésének mellőzésével anélkül vélték úgy, hogy a szóban forgó intézkedéseket fenn kell tartani, hogy tévesen alkalmazták volna a jogot, vagy hogy túllépték volna az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapuló mérlegelési jogkörük korlátait.
- 54 Ezt a következtetést nem kérdőjelezhetik meg a felperesek által előadott érvek.
- 55 Először is, ami a felpereseknek az időközi felülvizsgálat részét képező további szakaszokkal kapcsolatos érveit illeti, a felperesek előadják, hogy két fő szakasz van, amelyeket meghatározott sorrendben kell elvégezni, azaz először is a körülmények megváltozása fennállásának megállapítása alapján meg kell határozni az új dömpingkülönbözletet, ami megköveteli az említett különbözlet pontos kiszámítását, majd pedig másodsor, értékelni kell az említett változás tartós jellegét. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett érveknek közvetlenül ellentmondanak a fenti 43–50. pontban kifejtett megfontolások, valamint a fenti 51. pontban levont következtetés, ily módon ezen érveket mint megalapozatlanokat el kell utasítani.
- 56 Másodsor, az arra alapított érvet illetően, hogy az intézmények nem tettek eleget a hatályos intézkedés szintje módosításának szükségességének vizsgálatára irányuló kötelezettségüknek – azzal, hogy amennyiben a dömping fennállt a felülvizsgálati időszak során, annak szintje alacsonyabb volt –, meg kell állapítani, hogy ennek az érvnek közvetlenül ellentmondanak a fenti 35. és 43. pontban kifejtett megfontolások. Egyrésztől ugyanis az időközi felülvizsgálat célja a dömpingellenes intézkedések fenntartása szükségességének vizsgálata, másrésztől pedig az eredetileg kiszabott dömpingellenes vám módosítására irányuló határozathoz az szükséges, hogy az említett vizsgálat keretében a felülvizsgálat iránti kérelem benyújtója által előterjesztett bizonyítékok alapján ne csak a körülményeknek a dömpinggel kapcsolatos jelentős mértékű megváltozását állapítsák meg, hanem azt is, hogy az említett változás tartós jellegűt ölt. Márpedig a jelen ügyben – mivel az intézmények az ilyen tartós jelleg hiányát állapították meg – nem elegendő a hatályos intézkedés módosításának megalapozásához az, hogy elképzelhető, hogy a dömping a felülvizsgálati időszak során az eredeti vizsgálati eljárás végén megállapítottnál alacsonyabb szintű volt, amint azt a felperesek állítják.
- 57 Harmadsor, nem lehet elfogadni a felpereseknek a fenti 34. pontban hivatkozott, MTZ Polyfilms kontra Tanács ítélettel (EU:T:2009:441) kapcsolatos érveit, azaz különösen azt, hogy egyfelől az alaprendelet 11. cikknek (9) bekezdésében és 2. cikkében szereplő rendelkezésekre tekintettel az

említett ítélet 49. pontját nem lehet akként értelmezni, hogy az feljogosítja az intézményeket arra, hogy ne határozzák meg pontosan a dömpingkülönbötet akkor, amikor arra a következtetésre jutnak, hogy a körülmények megváltozása nem tartós jellegű; másfelől pedig, hogy az intézményeknek az ezen értelmezésen alapuló, a felülvizsgálatok során levont következtetései gyakorta nem pártatlanok, és nem is tárgyilagosak.

- 58 Egyrészt ezeknek az érveknek közvetlenül ellentmond a fenti 51. pontban kialakított következtetés.
- 59 Másrészt a felperesek sem írásbeli beadványaikban, sem pedig a tárgyaláson a Törvényszék által feltett kérdésre adott válaszukban nem fejtették ki, hogy álláspontjuk szerint a fenti 34. pontban hivatkozott, MTZ Polyfilms kontra Tanács ítélet (EU:T:2009:441) 49. pontjának a fenti 57. pontban szereplő, általuk kifogásolt értelmezése mi miatt eredményezné a jövőbeli felülvizsgálatok tárgyilagosságának és pártatlanságának hiányát. Mindenesetre meg kell állapítani, hogy ezt az érvet mint megalapozatlant el kell utasítani. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a felülvizsgálati eljárás főszabály szerint különbözik az eredeti vizsgálati eljárástól, amely utóbbit az alaprendelet más rendelkezései szabályoznak (lásd ebben az értelemben: 2005. január 27-i Europe Chemi-Con (Deutschland) kontra Tanács ítélet, C-422/02 P, EBHT, EU:C:2005:56, 49. pont; 2010. február 11-i Hoesch Metals and Alloys ítélet, C-373/08, EBHT, EU:C:2010:68, 65. pont), mivel a Bíróság már megállapította, hogy e rendelkezések közül néhány nem alkalmazható a felülvizsgálati eljárásra, tekintettel a rendszer általános szerkezetére és célkitűzéseire (lásd ebben az értelemben: a fent hivatkozott, Hoesch Metals and Alloys ítélet, EU:C:2010:68, 77. pont).
- 60 A két eljárástípus közötti objektív különbség abban rejlik, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező behozattal szemben már bevezettek végleges dömpingellenes intézkedéseket, és főszabály szerint elegendő bizonyíték áll rendelkezésre annak megállapításához, hogy ezen intézkedések megszűnése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. Ha azonban a behozattal előzetes vizsgálatnak vetik alá, annak célja pontosan az, hogy megállapítsák az állítólagos dömping fennállását, mértékét és hatását (a fenti 59. pontban hivatkozott, Europe Chemi-Con (Deutschland) kontra Tanács ítélet [EU:C:2005:56], 50. pont).
- 61 Ennélfogva – tekintettel az eredeti eljárás és a felülvizsgálati eljárás közötti eltérésekre – nem lehet felróni az intézményeknek, hogy nem tárgyilagosak és nem pártatlanok akkor, amikor valamely felülvizsgálat keretében az időközi felülvizsgálatot a jövőre mutató értékeléssel kezdik.
- 62 Negyedszer, az arra alapított érvet illetően, hogy a felperesek felülvizsgálat iránti kérelmére vonatkozóan az intézmények által levont következtetések veszélyeztetnék az alaprendelet 11. cikke (1) bekezdésének célkitűzéseit, meg kell állapítani, hogy az említett célkitűzéseket egyáltalán nem érintheti az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésében szereplő, a fenti 43–50. pontban értelmezett rendelkezések alkalmazása.
- 63 Az alaprendelet 11. cikke (1) bekezdésének célkitűzése ugyanis annak biztosítása, hogy valamely dömpingellenes intézkedés csak addig maradjon hatályban, amíg az a dömping ellensúlyozásához szükséges. Ami ugyanezen rendelet 11. cikkének (3) bekezdését illeti, annak célja – a fenti 43. pontban említetteknek megfelelően – a dömpingellenes intézkedések fenntartása szükségességének vizsgálata. Ezért meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben, mivel az intézmények úgy vélték, hogy a körülmények megváltozása nem tartós, az alaprendelet 11. cikkének (1) bekezdése által elérni kívánt célkitűzés veszélyeztetése nélkül, jogszerűen jutottak arra a következtetésre, hogy szükség van a hatályos intézkedés fenntartására.
- 64 Ötödször, nem lehet helyt adni az azon körülményre alapított érveknek, hogy a megtámadott rendeletben a dömpinggel kapcsolatos következtetések „[a] megváltozott körülmények tartós jellege” vizsgálatának szentelt címben kaptak helyet. Ez az érv ugyanis nem releváns a téves jogalkalmazásnak vagy annak bizonyításához, hogy az intézmények túllépték mérlegelési jogkörük korlátait. Ez annál inkább

érvényes a jelen ügyben, mivel nem vitatott, hogy a Tanács azon az alapon nem végezte el a dömpingkülönbözöt pontos kiszámítását, hogy – a fenti 53. pontban megállapítottaknak megfelelően – úgy vélte, hogy a körülményeknek a dömpinggel kapcsolatos állítólagos megváltozása nem volt tartós.

65 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első jogalap keretében megfogalmazott első kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A harmadik jogalap keretében megfogalmazott, a nyilvánvaló értékelési hibára alapított második kifogásról, amennyiben az intézmények a dömpingkülönbözötet illetően a körülmények megváltozása tartós jellegének hiányát állapították meg

66 A felperesek elsősorban úgy vélik, hogy az intézményeknek figyelembe kellett volna venniük az általuk a körülmények megváltozásának tartós jellegével kapcsolatban előterjesztett négy bizonyítékot, azaz először is az 1. vizsgálati időszakra vonatkozó visszatérítési eljárást követően levont azon következtetéseket, amelyek szerint a felperesek dömpingkülönbözötének mértéke nulla; másodsorban azt, hogy az exportárak súlyozott átlaga teljes mértékben tükrözi az eredeti vizsgálat végén megállapított 22,7%-os dömpingellenes vámot; harmadszor azt, hogy az exportárak a felülvizsgálati időszak idején egyértelműen magasabbak voltak, mint az eredeti vizsgálati időszak során; negyedszer pedig azt, hogy a dömpingkülönbözöt jelentősen csökkent a felülvizsgálati időszak alatt, mivel – a megtámadott rendelet (38) preambulumbekzdésében jelzetteknek megfelelően – annak mértéke „mintegy 13%” volt, vagy – amennyiben a Törvényszék megállapítja az exportár kiszámítása során elkövetett, a második jogalap keretében hivatkozott nyilvánvaló értékelési hiba fennállását – akár alacsonyabb, 10%-os volt.

67 A felperesek másodsorban azzal érvelnek, hogy a megtámadott rendelet (42) preambulumbekzdése nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz. Álláspontjuk szerint ugyanis az említett preambulumbekzdésben az intézmények azt állapították meg, hogy az exportárak különös mértékben ingadoztak, ami megakadályozta őket abban, hogy megállapítsák a körülmények megváltozásának tartós jellegét. Ez az ingadozás azonban nem akadályozta meg az intézményeket annak megállapításában egyrésztől, hogy az 1. vizsgálati időszak során nem állt fenn dömping, másrésztől pedig, hogy a 2. vizsgálati időszak idején az exportárak jelentősen meghaladták az eredeti vizsgálat során megfigyelteteket.

68 A Tanács és a Bizottság vitatja a felperesek érvelését.

69 Ami konkrétan a dömpingre vonatkozó jövőre mutató vizsgálatot illeti, amint az a fenti 46. pontban kifejtett megállapításokból kitűnik, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésében előírt vizsgálatok elvégzése céljából az intézményekre nézve kötelező, különleges módszerek vagy részletszabályok hiányában, az időközi felülvizsgálat iránti kérelem vizsgálatának ebben a szakaszában – amely annak meghatározására irányul, hogy a dömpingellenes vámot módosítani kell-e – az említett intézményeknek csak „az összes, tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot kell [figyelembe] venni[ük]”. Ennélfogva az intézmények kizárólag azon bizonyítékok összességére tekintettel kötelesek döntést hozni, amelyeket a körülmények kérelmező által hivatkozott jelentős megváltozásának tartós jellegére vonatkozó felülvizsgálat iránti kérelem alátámasztására a kérelmező felhozott.

70 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy időközi felülvizsgálat iránti kérelmükben a felperesek azzal érveltek, hogy a körülményeknek a dömpingkülönbözöt állítólagos mérséklését eredményező megváltozása négy ok miatt volt tartós, amely okokat a Tanács a megtámadott rendelet (41)–(53) preambulumbekzdésében szereplő elemzés alapján elutasította.

- 71 A felperesek e tekintetben először is azt állították, hogy értékesítéseik struktúrája módosult az eredeti rendelet óta. Egyrésztől ugyanis az Unióba való behozatalokkal az RFAI svájci leányvállalatát bízták meg, másrésztől pedig ez az új értékesítési struktúra az új, növekvő piacok felderítésével párosult. A felperesek azzal érveltek, hogy ez a strukturális változás valamennyi exportpiacon – köztük az Unió piacán is – hozzájárult a ferroszilícium exportárainak növekedéséhez. A megtámadott rendelet (42) és (43) preambulumbekzdésében azonban a Tanács úgy vélte, hogy a felperesek nem szolgáltak olyan konkrét bizonyítékokkal, amelyek alátámasztották volna az új vállalati struktúra, az új, növekvő piacok felderítése és az áraknak az uniós piacon bekövetkező növekedése közötti kapcsolatot. A Tanács szerint a vizsgálat – éppen ellenkezőleg – azt állapította meg, hogy az exportárak mind a felülvizsgálati időszak, mind pedig az 1. vizsgálati időszak alatt különös mértékben ingadoztak, valamint hogy azok a világpiaci árakat követték. Ennélfogva arra a következtetésre jutott, hogy a felperesek nemcsak arra nem szolgáltak elegendő bizonyítékkal, hogy ez a strukturális változás lett volna a piaci árak állítólagos növekedésének oka, hanem arra sem, hogy az említett növekedés várhatóan hasonló szinten marad a jövőben.
- 72 A felperesek másodszer azt állították, hogy egyfelől a harmadik országok piacain alkalmazott exportárak hasonlóak vagy éppen magasabbak voltak, mint az uniós piaci értékesítési árak, valamint hogy jelentős beruházások történtek e piacok jobb ellátása érdekében. A dömpingellenes intézkedések mérséklése vagy megszüntetése nem ösztönözné őket, hogy növeljék az Unióba irányuló exportjaikat vagy hogy csökkentsék áraikat. Másfelől azzal érveltek, hogy az új piaci lehetőségek az uniós piactól eltérő más piacokon jelentkeznek. A megtámadott rendelet (45) és (46) preambulumbekzdésében azonban a Tanács mindenekelőtt úgy vélte, hogy amennyiben a dömping folytatódott a felülvizsgálati időszak során, és az Unió továbbra is a felperesek egyik hagyományos piaca maradt, a felperesek nem szolgáltak lényegi bizonyítékkal a harmadik országokkal kapcsolatos piaci stratégiáikra vonatkozó állításaik alátámasztására, valamint hogy a nemzetközi piacokon ingadoztak az exportárak, ennélfogva nem lehetett előírni a hatályos intézkedések megszüntetését, illetve mérséklését.
- 73 A felperesek harmadszor arra hivatkoztak, hogy az orosz belső piac továbbra is az egyik legfőbb piacuk, valamint hogy a hasonló termékek iránti kereslet Oroszországban várhatóan nőni fog. A Tanács azonban a megtámadott rendelet (48) és (50) preambulumbekzdésében mindenekelőtt úgy vélte, hogy egyrészt még ezen állítások megalapozottságának feltételezése esetén is igaz az, hogy a felperesek a felülvizsgálati időszak alatt jelentős különbözettel és ingadozó árakon alkalmaztak dömpinget, másrészt hogy a felperesek által a felülvizsgálati időszak során az Unióban értékesített mennyiség nem azt jelzi, hogy elhagyták ezt a piacot, vagy a közeljövőben ezt terveznék. A Tanács ezután azzal érvelt, hogy a felperesek nem szolgáltak semmiféle meggyőző adattal azon állítás alátámasztására, amely szerint egyrészt az érintett termék iránti kereslet várhatóan nőni fog, másrészt pedig a felperesek csoportjának exportárai a gyártási költségeknél sokkal gyorsabban fognak növekedni.
- 74 A felperesek végezetül negyedszer azt állították, hogy évek óta teljes kapacitással működnek, hogy nem tervezik ferroszilícium-gyártási kapacitásuk növelését, valamint hogy semmi sem utal ennek ellenkezőjére. A Tanács azonban a megtámadott rendelet (52) és (53) preambulumbekzdésében lényegében úgy vélte, hogy ezen állításoknak ellentmondanak az intézmények által gyűjtött bizonyos információk. Egyrésztől ugyanis az intézmények megállapították, hogy a 2009-es pénzügyi válság után jelentős kapacitásbeli fellendülést lehetett megfigyelni a 2007-es évhez képest, másrésztől pedig maguk a felperesek számoltak be az említett kapacitásnak a 2009-es pénzügyi válság előtti időszakhoz képest 10–20%-kal való növeléséről. A felperesek azon érvére válaszul, hogy előre látták a 2009-es válság bekövetkezését, és ezért csökkentették gyártási kapacitásukat, a Tanács azzal érvelt, hogy a 2009-es pénzügyi válság nem lehetett hatással 2007 óta a felperesek gyártási kapacitására.
- 75 A körülmények felperesek által hivatkozott megváltozása tartós jellegének alátámasztására általuk felhozott négy ok vizsgálatának lezárásaként a Tanács a megtámadott rendelet (54) preambulumbekzdésében úgy vélte, hogy nincs elegendő bizonyíték a felperesek árpolitikájával kapcsolatos körülmények esetleges megváltozásának tartós jellegére. Ennélfogva arra a következtetésre jutott, hogy a hatályos vám csökkentése ebben a szakaszban korai, és ezért indokolatlan lenne.

- 76 A körülmények felperesek által hivatkozott megváltozása tartós jellegének hiányával kapcsolatban a Tanács által levont, a fenti 71–75. pontban összefoglalt következtetésekre tekintettel a felperesek keresetük alátámasztásaként elsősorban azt róják fel a Tanácsnak, hogy az általuk hivatkozott változás tartós jellegének vizsgálata során nem vette figyelembe a fenti 66. pontban említett bizonyítékokat.
- 77 Amint az a fenti 36. pontban kifejtett megfontolásokból kitűnik, a felperesek feladata volt megfelelő bizonyítékokkal szolgálni annak igazolására, hogy a körülményeknek a dömping állítólagos mérséklésének alapjául szolgáló megváltozása tartós jelleget öltött. Márpedig meg kell állapítani, hogy a fenti 66. pontban említett bizonyítékokat ugyan figyelembe lehet venni a körülmények megváltozásának elemzése során, ezek – mint olyanok – nem bizonyíthatják a körülmények állítólagos megváltozásának tartós jellegét. Az említett bizonyítékok – azaz mindenekelőtt a dömpingkülönbözetnek az 1. vizsgálati időszak alatti visszatérítési eljárás végén kiszámított szintje, ezután az exportáraknak a legkésőbb a felülvizsgálati eljárás során megfigyelt szintje, végezetül pedig a dömpingkülönbözetnek a felülvizsgálati eljárás során történő hozzávetőleges értékelése – alapján ugyanis nem lehet értékelni, még kevésbé pedig bizonyítani a körülmények állítólagos megváltozásának tartós jellegét. Ennélfogva az említett változás tartós jellegével kapcsolatos elegendő bizonyítékok hiányában a felperesek nem igazolták, hogy az intézmények tévesen vélték úgy, hogy a körülmények állítólagos megváltozása – az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében – nem tartós. Következésképpen a második kifogás alátámasztására a harmadik jogalap keretében megfogalmazott első érv szintén nem tudja bizonyítani azt, hogy nyilvánvaló értékelési hibán alapul a Tanács által a megtámadott rendelet (41)–(53) preambulumbekkezdésében elvégzett, a jövőre mutató azon elemzés, amelyet követően a Tanács megállapította, hogy a felperesek nem bizonyították elégségesen a körülmények állítólagos megváltozásának tartós jellegét. Ebből következik, hogy az említett érvet anélkül kell elutasítani, hogy szükség volna annak meghatározására, hogy az említett bizonyítékokat a Tanács figyelembe vette-e, vagy sem.
- 78 A felperesek másodsorban azt állítják, hogy a körülmények állítólagos megváltozásának tartós jellegére tekintettel az árak ingadozásából az intézmények által levont következtetéseket illetően a megtámadott rendelet (42) preambulumbekkezdése nyilvánvaló értékelési hibán alapul. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek által e hiba fennállásának igazolására felhozott érvek – azaz, hogy az említett ingadozás nem akadályozta meg, hogy az intézmények megállapítsák egyrészt az 1. vizsgálati időszak során a dömping hiányát, másrészt pedig azt, hogy a 2. vizsgálati időszak idején az exportárak jelentősen meghaladták az eredeti vizsgálat során megállapítottakat – nem tartalmaznak olyan elemeket, amelyek alapján értékelni, még kevésbé pedig bizonyítani lehetne az időközi felülvizsgálat iránti kérelem tekintetében a körülmények állítólagos megváltozásának tartós jellegét.
- 79 Egyrésztől ugyanis az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdésében említett visszatérítési eljárás annak bizonyítása esetén teszi lehetővé a már kifizetett vámok visszatérítésének kérelmezését, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözet megszűnt vagy olyan szintre csökkent, amely a hatályos vám szintje alatt van. Az eljárás tehát kizárólag utólagos jelleget ölt, mivel éppen olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben a dömpingellenes vámot megfizették, holott a szóban forgó behozatal nem volt dömpingelt, vagy a dömping szintje alacsonyabb volt. Ennélfogva a jelen ügyben, a felperesek által előterjesztett további bizonyítékok hiányában, az intézmények által az 1. vizsgálati időszakra vonatkozó visszatérítés iránti kérelmekkel kapcsolatban levont következtetések nem befolyásolhatják a körülmények állítólagos megváltozása tartós jellegének az időközi felülvizsgálat iránti kérelem tekintetében történő értékelését.
- 80 Másrésztől meg kell állapítani, hogy a felülvizsgálati időszakokkal egybeeső 2. vizsgálati időszak tekintetében a megtámadott rendelet (42) és (43) preambulumbekkezdésében az intézmények nem annak megállapítására szorítkoztak, hogy az exportárak ebben az időszakban egyértelműen magasabbak voltak az eredeti vizsgálati időszakban megfigyelteknél, hanem kifejezetten hozzáfűzték, hogy az említett áraknak e magasabb szintje ellenére azok „különös mértékben ingadoztak”, ily módon pedig nem lehetett úgy tekinteni, hogy „az Unióba irányuló export[o]k árai ezentúl magasak maradnak és nem vezetnek dömpinghez”. Ennélfogva az azt igazoló bizonyítékok hiányában, hogy – az exportárak

különös mértékben ingadozó jellege ellenére – a körülmények állítólagos megváltozása az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében vett tartós jelleget öltött, a felperesek tévesen róják fel az intézményeknek, hogy az említett változás tartós jellegének hiányát állapították meg. A jelen érvet tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.

81 Mivel a harmadik jogalap keretében megfogalmazott második kifogás alátámasztására kifejtett érveknek nem lehet helyt adni, az említett kifogást teljes egészében el kell utasítani.

82 A fenti 65. és 81. pontban megfogalmazott következtetésekre tekintettel az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének a felperesek által hivatkozott megsértésére vonatkozó részében az első és a harmadik jogalapot mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

Az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (9) bekezdésének megsértéséről

83 A felperesek az első jogalap keretében azzal érvelnek, hogy az intézmények – mivel nem határozták meg a dömpingkülönbözöt pontos összegét – megsértették az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikkének (9) bekezdését.

84 A felperesek e tekintetben elsősorban kifejtik, hogy az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése ugyanezen rendelet 2. cikkének (12) bekezdésére utal vissza, amelynek első mondata tartalmaz egy, a dömpingkülönbözöt meghatározó kógens szabályt. Másodsorban azt állítják, hogy a megtámadott rendeletben az intézmények a dömpingkülönbözöt megállapítása helyett arra a kérdésre összpontosítottak, hogy a felperesek továbbra is dömpingáron értékesítettek-e. Harmadsorban az intézmények nem törekedtek a körülmények megváltozása – alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésében előírt – fennállásának bizonyítására, ami lehetővé tette volna, hogy vonatkozzon rájuk az említett cikkben előírt azon szabály megszorító értelmezése alóli kivétel, amely szerint az intézmények kötelesek meghatározni a dömpingkülönbözöt összegét, tekintettel arra, hogy ennek meghatározása az e rendelkezés értelmében vett módszernek minősülhet. Negyedsorban a megtámadott rendelet (38) preambulumbekkezdésében az intézmények – az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének megsértésével – tévesen jelezték, hogy nem kötelesek véglegesen álláspontot foglalni a dömpingkülönbözöt kiszámítására szolgáló megfelelő módszert illetően, azaz hogy nem kellett választaniuk az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszer és az általános tájékoztatóban alkalmazott új számítási módszer között.

85 A felperesek a válaszban kifejtik, hogy a tartós jelleg fogalmát az alaprendelet nem határozza meg, és hogy ennél fogva ez a fogalom és az arra alapított következtetések nem érinthetik az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésében és 2. cikkének (12) bekezdésében szereplő kifejezett és kógens követelményeknek, azaz az időközi felülvizsgálat végén az intézmények dömpingkülönbözöt meghatározására irányuló kötelezettségének az alkalmazhatóságát.

86 A Tanács és a Bizottság vitatja a felperesek érvelését.

87 Először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet (38) preambulumbekkezdésében a Tanács kijelentette, hogy nem szükséges döntést hozni a dömpingkülönbözöt pontos kiszámításának szükségességéről. A Tanács ugyanis különösen azzal érvelt, hogy nincs elegendő bizonyíték arra, hogy a dömpingkülönbözöt illetően a felülvizsgálati időszak alatt a körülmények megváltozása tartós jelleget ölt.

88 Másodszor a felperesek lényegében azt a kérdést vetik fel, hogy a Tanács által a megtámadott rendelet (38) preambulumbekkezdésében alkalmazott megközelítés az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (9) bekezdésének megsértését képezi-e. Ennél fogva azt kell

meghatározni, hogy az előbbi rendelkezésekkel ellentétes-e egy olyan megközelítés, amelyre ugyanezen rendelet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében a fenti 50. pontban megállapítottaknak megfelelően – ezzel ellentétben – lehetőség van.

- 89 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdése a dömpingkülönbözlet kiszámításának módszerére vonatkozik. Különösen, az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdése értelmében a dömpingkülönbözlet az az összeg, amellyel a rendes érték az exportárát meghaladja.
- 90 Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése és ugyanezen rendelet 11. cikkének (9) bekezdése közötti kapcsolatot illetően egyrészt meg kell állapítani, hogy a körülményeknek az említett rendelkezésekben említett változásai – tárgyukat tekintve – különböznek. A körülményeknek az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének értelmében vett megváltozása ugyanis a dömpingre és a kárra vonatkozik. A körülményeknek az említett rendelet 11. cikkének (9) bekezdésében szereplő rendelkezésekben említett megváltozása ezzel szemben – a többek között az ugyanezen rendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésében szereplő rendelkezéseknek megfelelően – a vám kivetését eredményező eredeti vizsgálat során a dömpingkülönbözlet kiszámításához kiválasztott módszert illetően alkalmazott paraméterekre vonatkozik. A körülményeknek az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésében szereplő rendelkezéseknek megfelelően megállapított megváltozása következhet különösen az eredeti vizsgálat során alkalmazott ilyen paraméter megbízhatóságának megszűnéséből.
- 91 Másrészt – a fenti 43., 44., és 50. pontban felidézetteknek megfelelően – a meglévő intézkedések fenntartásának szükségességére irányuló vizsgálat keretében az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, beleértve azt a lehetőséget is, hogy jövőre mutató értékelést végezzenek. Az intézményeket azonban csak akkor köti az új intézkedések meghatározása során az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésében foglalt, őket az ugyanezen rendelet 2. cikkében előírt módszer alkalmazására kötelező rendelkezés, amikor e szükségesség értékelése befejeződött, és a meglévő intézkedések módosítása mellett döntöttek.
- 92 Amint az a fenti 34. pontban említett, az MTZ Polyfilms kontra Tanács ügyben hozott ítélet (EU:T:2009:441) fenti 43. pontban hivatkozott 49. pontjából kitűnik, az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdését csak akkor kell alkalmazni, ha az ugyanezen rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően megállapították a körülmények tartós megváltozását, valamint ha e rendelkezések alapján a meglévő intézkedések módosításáról határoztak, aminek következtében szükségessé válik a dömpingkülönbözlet összegének újbóli kiszámítása. Megfordítva: amennyiben az intézmények a körülmények tartós megváltozásának hiányát állapították meg, nem kell alkalmazni az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdését. Ebből következik, hogy a jelen ügyben – mivel az intézmények a körülmények felperesek által hivatkozott megváltozása tartós jellegének hiányát állapították meg – ezt az utóbbi rendelkezést nem kell alkalmazni, a rá való hivatkozás pedig mindenesetre nem teszi érvénytelenné a Tanácsnak a megtámadott rendelet (38) preambulumbekkezdésében ismertetett megközelítését.
- 93 A felperesek ennél fogva nyilvánvalóan tévesen róják fel az intézményeknek, hogy egyrészt nem határozták meg pontosan a dömpingkülönbözletet az időközi felülvizsgálat végén, másrészt pedig hogy nem választottak az eredeti vizsgálat során alkalmazott és az általános tájékoztatóban alkalmazott számítási módszer között. Ezek az érvek ugyanis az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésében szereplő rendelkezéseken alapulnak, amely rendelkezéseket viszont a jelen ügyben nem kell alkalmazni.
- 94 Egyebekben meg kell állapítani, hogy az a körülmény, hogy az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése nem említi kifejezetten a tartós jelleg fogalmát, nem érinti azt a kérdést, hogy az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikkének (9) bekezdése előírja-e az intézmények számára a dömpingkülönbözlet időközi felülvizsgálat végén történő pontos kiszámításának kötelezettségét. Amint az ugyanis az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésében szereplő

rendelkezéseknek a fenti 43–50. pontban kialakított értelmezéséből kitűnik, ezt a rendelkezést – a dömpinget illetően – akként kell értelmezni, hogy az feljogosítja az intézményeket mind az utólagos, mind pedig a jövőre mutató vizsgálat elvégzésére. Amint az a fenti 50. és 51. pontban kifejtett megfontolásokból kitűnik, ha a jövőre mutató vizsgálat végén az intézmények a körülmények megváltozása tartós jellegének hiányát állapítják meg, eltekinthetnek a dömpingkülönbözlet pontos meghatározásától.

- 95 A fenti megfontolások összességére tekintettel az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (9) bekezdésének a felperesek által hivatkozott megsértésére vonatkozó részében az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A védelemhez való jog megsértéséről

- 96 A felperesek azzal érvelnek, hogy a Tanács és a Bizottság megsértette védelemhez való jogukat, amennyiben a jelen kereset benyújtásának időpontjáig a Bizottság nem közölte velük a dömpingkülönbözlet végleges kiszámítását, jóllehet ez a számítás szolgált mind a dömping folytatódásával és fennállásával, mind pedig a körülmények megváltozásának tartós jellegével kapcsolatos következtetések, valamint a részleges időközi felülvizsgálat végleges következtetései alapjául. A felperesek kifejtik, hogy ha a Bizottság közölte volna az említett számítását, megfelelőbben védhették volna jogaikat a dömping kiszámítását és a dömpinggel kapcsolatos valamennyi következtetést, köztük az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszerre vonatkozó érvet illetően, ami jelentős mértékben befolyásolhatta volna jogi helyzetüket.
- 97 A Tanács vitatja a felperes érvelését.
- 98 Az ítélezési gyakorlat értelmében a védelemhez való jog tiszteletben tartásából fakadó követelmények nemcsak a szankció kiszabásával fenyegető eljárások keretében állnak fenn, hanem az olyan, dömpingellenes rendeletek elfogadását megelőző vizsgálati eljárások során is, amelyek az érdekelt vállalkozásokat közvetlenül és személyükben érinthetik, és részükre hátrányos következményekkel járhatnak (1991. június 27-i, Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ítélet, C-49/88, EBHT, EU:C:1991:276, 15. pont). Különösen, az érintett vállalkozások számára a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejtsek álláspontjukat a tényállás és a hivatkozott körülmények valószínűségéről és relevanciájáról, valamint a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozó állításának alátámasztására felhasznált bizonyítékokról (a fent hivatkozott Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ítélet, EU:C:1991:276, 17. pont). E követelményeket tovább pontosítja az alaprendelet 20. cikke, amelynek (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői „kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére [...] irányuló javaslatok alapulnak”.
- 99 A jelen ügyben elegendő megállapítani, hogy a dömpingkülönbözlet végleges kiszámítása nem képezett lényeges tényt vagy szempontot. A fenti 87. pontban megállapítottaknak megfelelően ugyanis a Tanács a megtámadott rendelet (38) preambulumbekkezdésében jelezte, hogy nem kell döntést hozni az egyes felperesekre vonatkozó egyéni dömpingkülönbözlet pontos kiszámításának szükségességéről, mivel mindenesetre nincs elegendő bizonyíték annak megállapítására, hogy a dömpingkülönbözletet illetően a felülvizsgálati időszak alatt a körülmények megváltozása tartós jelleget öltött. Márpedig amint az a fenti 76. és 78. pontból kitűnik, mivel a felperesek nem terjesztettek elő olyan bizonyítékokat, amelyek igazolhatnák, hogy a körülmények állítólagos megváltozása tartós volt, a Tanács által tett ezen megállapítás nem jogszerűtlen, ily módon pedig a Tanács anélkül döntött jogosan a hatályos intézkedések fenntartásáról, hogy pontosan ki kellett volna számítani a dömpingkülönbözletet. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy még ha meg is állapítanák a védelemhez való jog felperesek által hivatkozott állítólagos megsértését, a jogsértés – mivel a dömpingkülönbözlet kiszámításának módjára

vonatkozik – nem vonhatja maga után a megtámadott rendelet megsemmisítését, tekintettel arra, hogy a fent megállapítottaknak megfelelően, a Tanács a döntését a körülmények állítólagos megváltozása tartós jellegének hiányára alapította.

- 100 Ezen túlmenően megjegyzendő, hogy a Bizottság 2011. október 28-án az általános tájékoztatóban közölte a felperesekkel a dömpingkülönbözlet kiszámítását. A felperesek az e dokumentumra vonatkozó észrevételeiket 2011. november 14-i levelükben terjesztették elő. Ezen észrevételekben a felperesek terjedelmes mértékben fejtegetik a dömpingkülönbözlet kiszámítását. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a felperesek annak ellenére gyakorolták védelemhez való jogukat, hogy a Tanács végül úgy döntött, hogy nem határozza meg véglegesen a dömpingkülönbözletet.
- 101 A fenti megfontolásokra tekintettel a védelemhez való jognak a felperesek által hivatkozott megsértésére vonatkozó részében az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 102 A fenti 82., 95. és 101. pontban megfogalmazott következtetésekre tekintettel az első és a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második, az exportár kiszámításával kapcsolatos jogalapról

- 103 A felperesek lényegében azt állítják, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát vétettek egyrésztől, amikor azt állapították meg, hogy az ítélezési gyakorlat értelmében a felperesek – az RFAI-val együtt – nem alkotnak egyetlen gazdasági egységet, másrésztől, ebből következően, amikor úgy vélték, hogy az exportár értékesítési, adminisztratív és egyéb általános költségeknek, valamint az RFAI haszonkulcsának megfelelő kiigazítását az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban kell elvégezni.
- 104 A Tanács és az Euroalliages vitatja a felperesek érvelését.
- 105 Mivel a fentiekben megállapítottaknak megfelelően az intézmények jogszerűen mellőzték a dömpingkülönbözlet pontos meghatározását, meg kell állapítani, hogy a második jogalap hatástalannak tűnik. A második jogalap ugyanis lényegében a dömpingkülönbözlet meghatározásával összefüggésben az exportár kiszámításával kapcsolatos jogszerűtlenségen alapul.
- 106 Ennélfogva a második jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.
- 107 A fenti 102. és 106. pontban megfogalmazott következtetésekre tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 108 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.
- 109 Egyebekben az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bizottság – amely a Tanács kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozott – saját maga viseli költségeit.
- 110 Végezetül az Euroalliages az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése értelmében maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) és a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) maguk viselik saját költségeiket, valamint az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeket.**
- 3) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**
- 4) **Az Euroalliages maga viseli saját költségeit.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. április 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér	2
A jogvita előzményei	3
Az eljárás és a felek kérelmei	4
A jogkérdésről	5
Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének és az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (9) bekezdésének megsértésére, valamint a védelemhez való jognak a megsértésére alapított, együttesen vizsgált első és harmadik jogalapról.....	7
Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megsértéséről	7
– Az első jogalap keretében megfogalmazott, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapuló mérlegelési jogkörük terjedelmét illetően az intézmények általi téves jogalkalmazásra alapított első kifogásról.....	7
– A harmadik jogalap keretében megfogalmazott, a nyilvánvaló értékelési hibára alapított második kifogásról, amennyiben az intézmények a dömpingkülönbözetet illetően a körülmények megváltozása tartós jellegének hiányát állapították meg.....	11
Az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdésével összefüggésben értelmezett 11. cikke (9) bekezdésének megsértéséről	14
A védelemhez való jog megsértéséről	16
A második, az exportár kiszámításával kapcsolatos jogalapról	17

A költségekről 17